

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 452/2014

27.05.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Биљане Синановић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.П., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., адвоката В.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К број 189/2012 од 20.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 6481/13 од 21.01.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 27.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К број 189/2012 од 20.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 6481/13 од 21.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К број 189/2012 од 20.09.2013. године окривљени Д.П., оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 5.000,00 динара и да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 9.036,00 динара, све у року од 15 дана, под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 6481/13 од 21.01.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда бранилац окривљеног, адвокат В.М., благовремено је поднела захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине ове пресуде а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу и сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, исте није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је уз примену члана 604. ЗКП-а, оценио наводе у захтеву и нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона указујући да је окривљени Д.П. у редовном кривичном поступку оглашен кривим јер је употребљавао преиначене исправе као праве што одредбом члана 355. став 1. КЗ-а није предвиђено као радња тог кривичног дела, па је нижестепеним пресудама, према наводима захтева повређен закон на штету окривљеног тиме што је оглашен кривим за дело које по закону не представља кривично дело.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се у суштини указује да је првостепеном и другостепеном пресудом на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1. ЗКП-а (у односу на првостепену пресуду повреда из члана 369. тачка 1. ЗКП („Службени гласник РС“, бр. 58/04 ... 76/10), неосновани.

Наиме, из чињеница и околности наведених у изреци првостепене пресуде, по налажењу овога суда, произлазе сва законска обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика за које је окривљени и оглашен кривим правноснажном пресудом.

Одредба члана 355. став 1. Кривичног законика прописује три облика извршења овог кривичног дела и то фалсификовање исправе, набављање фалсификоване исправе као праве ради употребе и употреба фалсификоване исправе као праве, при чему радња фалсификовања исправе представља прављење лажне исправе или преначење праве исправе у намери да се таква исправа употреби као права.

Имајући у виду да је у конкретном случају у изреци пресуде наведено да је окривљени преиначене исправе употребљавао као праве што представља једну од три алтернативно прописане радње извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, овај суд налази да су наводи браниоца окривљеног да наведена радња окривљеног није предвиђена као кривично дело и да у конкретном случају дело за које је окривљени оптужен није кривично дело, оцењени као неосновани. При томе је у изреци првостепене пресуде означено да је окривљени „употребљавао“ а не „употребио“ преиначене исправе као праве, имајући у виду да је оглашен кривим за продужено кривично дело, па с тога бранилац у захтеву за заштиту законитости неосновано истиче да члан 355. став 1. КЗ-а употребљавање преиначене исправе као праве не предвиђа

као радњу тог кривичног дела и да је нижестепеним пресудама на штету окривљеног повређен кривични закон.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.